

Πατριαρχική Εγκύκλιος, Χριστούγεννα 2020

Αριθμ. Πρωτ. 140/2020

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β΄

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΠΑΣΗΣ ΓΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός...»

Ἰερώτατοι καὶ θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναγεννηθέντα,

Χριστὸς ἐτέχθη!

Μέ τὴν ὑμνολογικὴ προτροπὴ ἀπὸ τὸν Ὅρθρο τῶν Χριστουγέννων, εἰσαγόμεθα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κεντρικὸν νόημα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός! Πολλοὶ ἴσως σπεύσουν νά ἀπαντήσουν: ἐγεννήθη ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὅμως, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀπάντησις εἰς τὸν ὑμνολογικὸν στίχον 2000 καὶ πλέον ἔτη ἀπὸ ἐκείνου τοῦ γεγονότος;

Ὁ Χριστὸς γεννᾶται! Καὶ ἐφέτος καὶ κάθε στιγμὴ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ πάλιν τὰ φῶτα καὶ οἱ χαρούμενοι ἤχοι θά πλημμυρίσουν τίς φοβισμένες ἀπὸ τὴν πανδημίαν ἀγορές. Οἱ δρόμοι, στολισμένοι, θά φιλοξενοῦν τὴν ἀγωνία μας πού θά τοὺς περιδιαβαίνει ἐπιδεικτικὰ. Τὰ γλυκίσματα μοιάζουν νά μὴ μποροῦν νά ἀφαιρέσουν τὴν πίκρα πού αἰσθανθήκαμε. Τὰ ἐδέσματα ἀνέγγιχτα στό γιορτινὸ(;) τραπέζι. Οἱ μουσικὲς ὅσο δυνατὰ κι ἂν ἀναγγέλλουν μιά κοσμικὴ γιορτὴ, ἀδύνατον νά καλύψουν τίς κραυγὲς τῆς ψυχῆς μας.

Ὅμως, στὴ φάτνη βασιλεύει μιά Εἰρήνη πού δέν ἔχει ὄριο, μιά Σοφία πού ἦλθε ἀθάνατη, μιά Δύναμις, ὁρατὰ ἀνυπεράσπιστη μὰ Ἀναστημένη! Ποῦ, λοιπόν, εἶναι αὐτὴ ἡ φάτνη νά προστρέξῃ ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαντήσῃ ἐλπίδα καὶ χαρὰ; Αὐτὴ ἡ φάτνη δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας. Θέλετε νά ἰδῆτε ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη καὶ γεννᾶται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ! Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ προαιώνιος, ἡ ἄχρονος, ἡ

κοινωνία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἡ φάτνη ὅπου γεννᾶται ὁ σαρκωθεὶς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐχοντας Πνεῦμα Ἅγιον στίς καρδιές τους, οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ξεκίνησαν μέ ἕνα ραβδί καὶ ἕνα δισάκι γιὰ νά διατρανώσουν στά μήκη καὶ πλάτη τοῦ τετραπέρατου κόσμου ὅτι ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὅπου τὰ θειότατα τελεσιουργοῦνται. Εἰς τό διάβα ὄλων τῶν αἰῶνων, ὅποτε καὶ οἱ Ἀποστολικοὶ κόποι δέν ἔπαυσαν εἰς κάθε ἐποχή νά δίδουν τὴν ζωντανὴν μαρτυρίαν τῆς Χριστοῦ Ἀληθείας, πολλοὶ ἐπεχείρησαν, στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς λογικῆς των, ἐπὶ τῆς αὐτοδικαιώσεώς των, ἐπὶ τῆς ἐγκοσμίου δυνάμεώς των, νά ξεχωρίσουν τόν Κύριον ἡμῶν ἀπό τῆς Ἐκκλησίας. Διατείνονται ὅτι ἀγαποῦν τόν Χριστόν, ἀλλά δέν πιστεύουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν! Πιστεύουν εἰς τόν Θεόν ἀλλά ἡ Ἐκκλησία εἶναι τί τό περιττόν! Ἀρέσκονται εἰς τὰ Χριστοῦγεννα, ὅμως θλίβονται ὅταν παρέλθῃ ὁ καιρὸς των.

Δέν δυνάμεθα ὅμως, ἀδελφοί καὶ τέκνα, ὄχι μόνον νά ἀγαπῶμεν ἀλλά οὔτε καὶ νά ὀμιλῶμεν διὰ τόν Χριστόν ἄνευ Ἐκκλησίας! Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διὰ τῶν Τοπικῶν, διὰ τῆς Παραδόσεως, διὰ τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου Τῆς διεμόρφωσε τόν ἀληθινόν Χριστόν εἰς τὰς συνειδησεις τοῦ πληρώματός της. Χριστός ἄνευ Ἐκκλησίας εἶναι ἄχρηστος εἰς τόν πιστόν. Διὰ τῆς Ἐκκλησίας πιστεύω! Διὰ τῆς Ἐκκλησίας λατρεύω! Διὰ τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζω καὶ πορεύομαι τόν πραγματικόν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς μου! Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες παρέδωσαν τὴν Κιβωτόν τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τὴν παρακαταθήκην τῆς Χάριτος. Διὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μόνον σώζει καὶ οὐδέποτε σώζεται ἀπὸ ἡμᾶς. Μόνον ἀγιάζει καὶ δέν ἀγιάζεται. Μόνον διδάσκει καὶ δέν ἔχει χρεῖα διδαχῆς ἀπὸ ὅ,τι πεπερασμένον.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τό αἰώνιον κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἔτσι ὅπως ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Διὸ καὶ τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τό Πανίερον δέν εἶναι μιὰ ὑποθετικὴ ἔννοια καὶ μιὰ φανταστικὴ διήγησις, ἀλλά εἶναι ὀριοθετημένον εἰς ὅσα ἱερά καὶ ἀπαράγραπτα ἔθεσεν τό βίωμα καὶ ἡ πρακτικὴ της ἀνά τούς αἰῶνας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἄπειρος Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ, ἔχει τὰ ἱεροκανονικά ὄρια κάθε Τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐντός τῶν ὁποίων διαφυλάσσει ἐπιμελῶς ὁ αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος Χριστός. Ἡ ὀρθὴ ἐκκλησιολογία εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον καὶ ἡ ζεστή φάτνη ἐντός ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος βαδίζει ὀλοταχῶς πρὸς τὴν ἀποϊεροποίησιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ἐξ αἰτίας κινήτρων ἀλλοτρίων.

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τὴν Μεγάλην Πόλιν τῶν Ἀθανασίων καὶ Κυρίλλων καὶ τόσων μεγάλων ὑμνητῶν τοῦ Θεανδρικοῦ βρέφους, εἰς τὴν φάτνην τῆς Θεολογίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, εἰς τό λίκνον τῶν Γραμμάτων, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν Τεχνῶν, γνωρίζομεν ἐξ ἐμπειρίας πῶς νά μετατρέπωμεν, κατὰ τό ὑπόδειγμα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἡμῶν εἰς φάτνην θερμαινομένην πρὸς φιλοξενίαν τοῦ λάμπαντος ἐν Αἰγύπτῳ φωτισμόν Ἀληθείας καὶ ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου τῆς Ἱστορίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζομεν νά γινώμεθα φάτνη εἰς τόν πόνον, εἰς τό δάκρυ, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλά ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὅλη ἡ Ἀφρικὴ γίνεται κάθε λεπτό ἡ φάτνη τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν. Ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ, ἀπὸ τὴν παλαίφατον Ἐδραν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, γινόμεθα οἱ προστάται καὶ σκεπασταὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ κατατρεγμένου ἀδελφοῦ, διότι οὕτως ἠδύοκῃσεν ὁ Θεός!

Παιδιά μου, Χριστόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅταν σᾶς ἐρωτήσουν: «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Δεῦτε ἴδωμεν!» ἐσεῖς νά τοὺς ἀπαντᾶτε: ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐγεννήθη, εἰς τὰς καρδίας μας ἐγεννήθη, ἡμεῖς ἐν Ἐκείνῳ ἀνεγεννήθημεν, δι' Ἐκείνου ζῶμεν, εἴμεθα ὀλόκληροι ἰδιικοί Του, Τόν ἔχομεν ὄχι μόνον αὐτὴν τὴν

εὐλογημένην περίοδον ἀλλά κάθε λεπτόν, εἰς πᾶσαν περίστασιν, εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκομεν!

Καλά καί ἅγια Χριστούγεννα! Χριστούγεννα ἀφθαρσίας, αἰωνιότητος, ἐλπίδος, μέ πάνδημον τήν αἰσιοδοξίαν, τήν ἀλληλεγγύην, τήν ἀγάπην, τήν κοινωνίαν.

Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀψευδῆς, ὁ ἀκλόνητος!

Ἐτη πολλά κι εὐλογημένα μέ ὑγιεῖαν εἰς ὅλους!

† Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Αφρικῆς

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει

τῆς Ἀλεξανδρείας

Χριστούγεννα, βκ´